

N:o 35.

Af herr **Östberg**, angående tillägg till § 2 mom. 4 tryckfrihetsförordningen.

I sammanhang med förslag till inkomstskatt för år 1903, hvori stadgats skyldighet för skattskyldig att till beskattningsmyndigheterna lemna uppgift om sin inkomst, har Kongl. Maj:t i en särskild proposition, n:o 44, framlagt förslag till tillägg till tryckfrihetsförordningen § 2 4:o, innehållande bestämmelser, att sådan uppgift ej må utlemnas till andra än dem, som enligt skatteförfattningarna ega taga del af samma uppgifter, samt att öfverträdelse af detta stadgande straffas med böter af femtio riksdaler.

Vid föredragning af detta ärende yttrade statsrådet och chefen för justitiedepartementet, att han ansåge det ligga i öppen dag, att införandet af obligatorisk sjelfdeklaration med nödvändighet förutsatte deklARATIONERNAS skyddande för offentlighet.

Emellertid läser detta syfte endast delvis kunna tillgodoses genom det af Kongl. Maj:t föreslagna tillägget till tryckfrihetsförordningen. Deri stadgas visserligen förbud för dem, som hafva ifrågavarande uppgifter om hand, att till obehöriga personer utlemna desamma, men det finnes ingen påföljd stadgad för den, som genom tryck offentliggör en sålunda obehörigt utlemnad sjelfdeklaration. Det läser dock vara uppenbart, att icke blott utlemnandet, utan äfven tryckningen af sjelfdeklarationer måste vid straffpåföljd förbjudas, om man skall kunna bereda de skattskyldige ett tillbörligt skydd emot offentliggörande af deras uppgifter.

Det af Kongl. Maj:t föreslagna bötesbeloppet anser jag skäligen böra höjas.

På grund häraf får jag hemställa,

att Riksdagen måtte för sin del besluta följande tillägg till tryckfrihetsförordningen § 2 4:o):

»Att uppgifter, som skattskyldige till ledning för egen taxering aflemna till beskattningsmyndigheter, ej må utlemnas till andra än dem, som enligt skatteförfattningarne ega taga del af samma uppgifter. Den häremot bryter, böte ett hundra riksdaler. Till lika straff vare den förfallen, som i tryck offentliggör sådan uppgift.»

Stockholm den 26 mars 1902.

G. F. Östberg.